

tig, var hans Argumentation omtrent den, at siden det Lovforslag, der blev behandlet i forrige Samling, og som han interesserede sig overordentlig meget for, efter at det var blevet til Lov, havde viist sig at fremkalde stor Misnøie, saa havde han Betænkelse ved at fremme det foreliggende Lovforslag, skjøndt det ganske vist maa siges at være retfærdigere i sine Principer end det andet. Dette kan jeg ikke forstaa anderledes end som en Erkjendelse fra det ærede Medlems Side af, at han tog feil i sidste Samling i sine Forventninger om Virkningen af det Lovforslag, han den Gang saa stærkt anbefalede, thi det forstaaer sig dog af sig selv, at der er en ganske anden Visshed for, at den er Fader, som Børn i Egteskabet ere udsprungne af, end den, som, En blandt Mange, bliver ublagt som Fader af en løsagtig Kvinde, der har havt at bestille, man veed ikke med hvor Mange. Det er mig ogsaa ganske umuligt at forstaa den meget ærede Justitsministers Udtalelser for et Dieblis siden om de Konsekventer, som efter hans Formening dette Lovforslag vilde medføre, anderledes, end at den ærede Justitsminister ogsaa er kommen til at nære ikke saa ganske ringe Betænkelse ved det Lovforslag, der vedtoges i Fjor; og som nu er Loven af 20de April d. A. Naar det dernæst er givet — og det er jo givet ogsaa ved Vidnesbyrd af det ærede Medlem fra Erø, som ifølge sin Embedsstilling er saa nøie fortrolig med disse Forhold og har Veilighed til at vide, hvorledes de stille sig — at der er en stor Misforståelse med denne Lov af 20de April d. A., da ser jeg ikke rettere, end at man ogsaa maa vente, at man vil blive nødt til at gjøre dette Skridt om igjen. Det er kun fra dette Synspunkt — og jeg advarede saa stærkt i sidste Samling, da Loven af 20de April var til Behandling — at jeg nærer Betænkelse ved det foreliggende Lovforslag, men jeg erkjender, som jeg oftere har nævnt, og som ogsaa er fremhævet af den ærede Forslagsstiller, at det i sit Princip er langt retfærdigere end det andet. Loven af 20de April ligger jo ikke for til Behandling her. Jeg skal altsaa ikke komme ind paa den ærede Justitsministers Forsvar for denne Lovs Bestemmelser, jeg skal kun sige, at jeg ikke har kunnet læse ud af Loven af 20de April saaledes, som den er affattet, at naar det er konstateret, at en Mand indrømmer at have havt at gjøre med et Fruentimmer paa en saadan Tid, at han kan være Fader til Barnet, at saa Loven ikke kan komme til Anvendelse, naar der ikke netop er faldet en Øvrighedsresolution, som bestemmer Bidragets Størrelse, og

saaledes tror jeg, at Loven hidtil er bleven fortolket fra Ministeriets Side.

Forslagsstilleren (Tang): Jeg tror ikke, jeg sagde, at det ærede Medlem for Erø (Brockenhuus-Schaaf) ikke havde Hjerte for de forladte Hustruer, i det mindste vilde jeg ikke have sagt det. Det, jeg vilde have sagt, var, at det ærede Medlem har mindre Hjerte, mindre Hjerte for de forladte Hustruer og deres Børn end for Moderen til Børn, der ere fødte udenfor Egteskabet. Søvrigt, hvorvidt den Lov, vi vedtog i Fjor, er mere eller mindre tydelig, skal jeg ikke komme ind paa. Kjendsgjerningerne tale. Jeg beklager meget den høitærede Justitsminister, som bliver overløbet med saadan en Masse Forespørgsler om, hvorledes denne Lov skal forstaaes. Ministeren kunde have meget god Grund til at flage over disse Embedsmænd, der ikke læse Rigsdagstidenden; jeg mener, de burde have et lille Tilhold om, at Behandlingen af en saadan vigtig Lov burde de læse og sætte sig ind i. Naar det ærede Medlem for Erø (Brockenhuus-Schaaf) iøvrigt vittrede, at Loven fra i Fjor ikke er trængt ind i Folket, saa tror jeg tvertimod, at den er trængt igennem. Den er godt kjendt mange Steder, især i de Kommuner, hvor der er megen Utugt. De have gjort sig vel bekendt med den, saa jeg ikke tror, vi behøve at vente af den Grund. Søvrigt kan jeg ikke Andet end gjentage, hvad det ærede Medlem fra Næstved (Veth) sagde, at det vilde være en Uretfærdighed, naar vi ere gaaede til at give Moderen med Børn fødte udenfor Egteskabet Understøttelse, om vi saa vilde negte den forladte Hustru og hendes Børn en Signende. Hvad derimod separerede og frastilte Hustruer angaar, da er der jo en Banfælgelighed der, som den høitærede Minister meget stærkt har fremhævet. Smidlertid tror jeg ikke, den er større, end at et kommende Udvalg mulig vilde kunne komme til Rette med den høitærede Minister om en ny Formulering af Bestemmelsen om den.

Summeluhr: Jeg vil blot tillade mig at rette den Forespørgsel til den ærede Forslagsstiller, om han ikke finder, at der bør gjøres en Undtagelse paa et Punkt. Naar en Mand forlader sin Hustru paa Grund af hendes Uædelighed, skal da en saadan Hustru være under samme Beskyttelse, som en anden Hustru, hvem Manden forlader? Naar hendes Uædelighed kan bevises, er det da Meningen, at hun skal have den samme Beskyttelse som en anden Hustru, der bliver forladt af sin Mand? (Tang: Nei!) Ja